

בבית המשפט העליון בירושלים

בג"ץ 6368/14 - ג'

לפני: כבוד הרשמת ליאת בנמלך
העותר: מוחמד עבד אלכרים מוצטפא חטיב
נגד
המשיב: מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית

בקשה לפסיקת הוצאות

פסק-דין

1. עתירה זו התייתה זה מכבר, ונותרה על הפרק בקשת העותר לפסיקת הוצאות. בקשה זו הועברה להכרעתי נוכח חלופי גברי בלשכת הרשמים.

עניינה של העתירה בבקשת העותר, תושב הגדה המערבית, להורות על הסרת איסור שהוטל עליו לצאת מיהודה ושומרון לחו"ל (וכי בתוך כך תותר יציאתו למרוקו ולאטליה לשתי נסיעות מתוכננות). בתגובה מקדמית שהגיש המשיב ציין הוא כי ביום הגשת העתירה הודיע לעותר כי בתוך חמישה ימים תתאפשר יציאתו לחו"ל. על רקע זה התייתה כאמור העתירה.

לטענת העותר נסיבות העניין מצדיקות לחייב את המשיב בהוצאות משמעותיות, ואילו המשיב מתנגד לבקשה ומבקש לחייב את העותר בגין הוצאות תגובתו.

העותר טוען בבקשתו כי הצרת צעדיו נעשתה, ולא בפעם הראשונה, ממניעים זרים ופסולים נוכח היותו פעיל זכויות אדם בגדה המערבית. כן הדגיש העותר כי המשיב לא פירט בתגובתו המקדמית אילו מניעים הובילו להטלת המניעה הבטחונית, שהוסרה מיד עם הגשת העתירה, ומכאן מסקנתו כי הסרת המניעה נועדה להתחמק מביקורת שיפוטית.

המשיב מצידו טוען כי גורמי הבטחון החליטו להמליץ על הסרת המניעה הבטחונית של העותר שבעה ימים קודם להגשת העתירה, וביום הגשת העתירה עדכנו בכך את המנהל האזרחי, כך שאין קשר סיבתי בין הגשת העתירה לבין הסרת המניעה הבטחונית. כמו כן נטען, ונראה שזוהי טענתו המרכזית של המשיב, כי העותר לא מיצה הליכים קודם להגשת העתירה שכן הגיש את העתירה 15 ימים לאחר הגשת ההשגה ולא המתין שמונה שבועות ממועד הגשת ההשגה, למרות שבנוהל הרלבנטי, "נוהל טיפול בבקשות תושבים פלס' לבירור קיום מניעה בטחונית ליציאתם לחו"ל ולהסרתה" (להלן: הנוהל), נקבע כי תשובה להשגה תתקבל ככלל בתוך שמונה שבועות.

2. לאחר עיון בטיעוני הצדדים החלטתי לחייב את המשיב בהוצאות העותר, אך בשיעור מתון.

נוכח לוח הזמנים שפורט בתגובת המשיב, נראה כי ניתן לקבל את טענתו בדבר העדר קשר סיבתי בין הגשת העתירה לבין הסרת המניעה הבטחונית. אולם בכך לא די, וכידוע יש לבחון האם עלה בידי המשיב לסתור את ההנחה הקמה נוכח קבלת הסעד, ולפיה העתירה היתה מוצדקת עת הוגשה, בראייה סבירה ואובייקטיבית (ראו בר"ם 5462/12 עמיתים שירותי עזר משפטיים ואח' נ' רשות התאגידים - רשם החברות, פסקה 3 (3.11.2013)).

כאמור המשיב העלה בעניין זה טענה לאי מיצוי הליכים. שקלתי טענה זו ולא מצאתי מקום לקבלה בניסבות הקונקרטיות של המקרה. מבלי לקבוע מסמרות, נראה כי השאלה האם פניה לערכאות טרם חלוף שמונה שבועות למן מועד הגשת

השגה בהתאם לנוהל מהווה אי מיצוי הליכים, צריכה להבחן בכל מקרה קונקרטי בשים לב למטרת הנסיעה ודחיפותה ולכלל נסיבות העניין. מכל מקום בענייננו כלל אין צורך להכריע בכך שכן גורמי הבטחון פעלו בזריזות ושמונה ימים לאחר הגשת ההשגה החליטו להמליץ על הסרת המניעה הבטחונית. אולם המלצה זו הועברה למנהל האזרחי רק כעבור שבעה ימים נוספים, ביום הגשת העתירה (על פי הנטען, ללא קשר להגשתה). לעיכוב זה - אשר קיים בו קושי נוכח מהות העניין ובפרט בשים לב לנסיעה המתוכננת הקרובה אשר ציין העותר בפנייתו; העובדה שבבירור טלפוני שערכה באת-כוח המבקש עם נציגת המת"ק יומיים לאחר הגשת ההשגה נמסר לה כי בחינת הבקשה תארך "כשמונה שבועות לפחות"; ולכך שגם בנוהל נקבע כי "אם יתקבל מענה קודם, יש לעדכן התושב בהתאם" - לא ניתן כל הסבר בתגובת המשיב. נוכח קושי זה בהתנהלות המשיב סבורני כי לא הרים הוא את הנטל להוכיח כי הגשת העתירה לא היתה סבירה ומוצדקת עת הוגשה.

יחד עם זאת נסיבות העניין מצדיקות להעמיד את ההוצאות על שיעור מתון, ובהקשר זה יש ליתן משקל למהירות בה באו הדברים על פתרונם. עוד אציין כי בהעדר הכרעה שיפוטית לגופם של דברים ולעניין נסיבות הטלת המניעה הבטחונית איני מוצאת להכריע במסגרת בקשה לפסיקת הוצאות בטענות העותר בעניין. מנגד איני מוצאת לקבל את טענת המשיב לפיה העובדה שהעותר לא יצא לבסוף לחו"ל במועד הראשון שצוין בפנייתו, מצדיקה את דחיית בקשתו לפסיקת הוצאות.

3. סיכומם של דברים - העתירה נמחקת.

האגרה תושב בניכוי הסכום הנקוב בפריט 33 לתוספת לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007.

המשיב ישא בהוצאות ובשכר טרחת העותר בסך של 4,000 ש"ח. סכום זה ישא הפרשי הצמדה וריבית כדין ממועד החלטתי זו ועד לתשלום בפועל.

ניתן היום, יב' בתמוז תשע"ה (29.6.2015).

ליאת בנמלך

ר ש מ ת